

Блудова, жена на прѣклонна вече възраст, при взимане отъ нея сбогомъ, изказа за България най-горещи благопожелания съ увѣренность, че тѣ наскоро ще се изпълнятъ, па ни каза полузасмѣна, че за православнитѣ българи въ Русия били не само мъжетѣ, но и женитѣ, а понеже салонътъ бѣше прѣпълненъ съ госпожи и госпожици, тѣ всички единодушно и почти съ ржкоплѣскане потвърдиха думитѣ на високопоставената и високоуважаемата графиня.

VI.

На гости у князь Горчакова.

Него день ние бѣхме канени на вечеря у канцлера князь Горчакова. Въ началото на вечерята той самъ не се яви, а го замѣстяше синъ му. Господата на тоя послѣдния, млада, красива и пѣргава невѣста, била, ни казаха, родомъ отъ семейството Стурдза въ Румжния, а по майка внучка на извѣстния вече намъ Стефанъ Вогориди отъ Котелъ (вж. стр. 62—66). Тя заимаше на вечерята почетното мѣсто. Тамъ бѣха още и помощникътъ на канцлера Гирсъ, и съвѣтникътъ Жомини, и г-жа Ону съ други още двѣ дами и двама-трима други господа. Прѣди да влѣземъ въ богато украсената столовая, насъ ни поспрѣха въ единъ по-малтъкъ салонъ, дѣто имаше сложени разкошни и разнообразни закуски, съ различни пития, така наредени и въ такова изобилие, че ние насмалко да земемъ тия закуски за самата вечеря, на която бѣхме поканени. Но, ето че изеднажъ прѣдъ насъ се отварятъ вратата на една другояче освѣтлена и украсена зала, въ която ни и поканиха да влѣземъ, като наредиха въ сжщо врѣме кой коя дама ще земе, за да иде съ нея заедно до обозначеното на столоваята мѣсто. Нѣма да описвамъ тука нито